

V Praze dne: 3.4.2014
Spisová značka: SZ 012353/2014/KUSK REG/MP
Č. j.: 047091/2014/KUSK
Vyřizuje: Ing. Pavlátová / 257 280 717

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), podle § 90 odst. 5 správního řádu

- a) odvolání, které dne 3. 12. 2013 podalo Město Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (dále jen „odvolatel 1“) a odvolání, které dne 28. 11. 2013 podalo občanské sdružení Buštěhradský pelíšek rodinné centrum, IČO 26652781, Kladenská 207/38, 273 43 Buštěhrad (dále jen „odvolatel 2“), proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 14. 11. 2013 č. j. Výst./4514/13-5/Čk, spis. zn. Výst./1152/11/328/Čk, **z a m í t á** a
- b) rozhodnutí stavebního úřadu č. j. Výst./4514/13-5/Čk, spis. zn. Výst./1152/11/328/Čk ze dne 14. 11. 2013, které vydal Magistrát města Kladna, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“), jímž byla společnosti SKS Invest s.r.o., IČO 28505506, Huťská 249, 272 01 Kladno a společnosti Středočeská údržba komunikací s.r.o., IČO 27211398, Viničná 910, 266 01 Beroun, které zastupuje JUDr. František Hrudka, Vodičkova 30, 110 00 Praha (dále jen „žadatel“), umístěna stavba: bioplynová stanice Kladno (dále jen „stavba“), na pozemku parc. č. 1897/94, 1897/194, 1937/19, 1947/1, 1947/40, 1947/41, 1952/10, 1952/11, 1954/4, 1954/7, 1955/1, 1955/3, 1955/4 v katastrálním území Buštěhrad, **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad vydal dne 14. 11. 2013 pod č. j. Výst./4514/13-5/Čk výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelé podali odvolání, ve kterých uvedli následující. Odvolatel 1 uvedl:

„Na prvním místě město Buštěhrad poukazuje na § 90 písmo a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon"), podle kterého platí, že stavební úřad v územním řízení posuzuje, zdaje záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, tj. v daném případě se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje, v aktuálně

účinném znění (dále jen "Zásady ÚR" či jen "Zásady"), a dále s Územním plánem města Buštěhrad, ve znění jeho platných a účinných změn. K posledně uvedenému je třeba zdůraznit, že město Buštěhrad schválilo územní plán dne 30. března 2005; v následujícím období byly pořízeny tyto jeho změny: změna č. 1 vydaná dne 10. prosince 2008, s účinností od 26. 12. 2008, změna č. 2 vydaná dne 3. února 2010, s účinností od 19. 2. 2010, změna č. 3 vydaná dne 30. 6. 2011, s účinností od 15. 7. 2011, a konečně změna č. 5 vydaná 29.10.2013, s účinností od 30.10. 2013 (proces projednání změny č. 4 doposud nebyl ukončen).

Z textu napadeného rozhodnutí je nicméně zřejmé, že stavební úřad se otázkou souladu posuzovaného záměru se Zásadami ÚR vůbec nezabýval. Takový postup zjevně odporuje kogentnímu ustanovení § 90 písmo a) stavebního zákona, přičemž již toto pochybení je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, které je s ohledem na uvedené třeba posoudit jako nepřezkoumatelné. Město Buštěhrad pak je toho názoru, že stavební úřad měl předmětnou žádost o umístění stavby BPS Kladno posoudit zejména s ohledem na plochy a koridory dopravní a technické infrastruktury vymezené v dotčeném území Zásadami, zejména pak s ohledem na koridor technické infrastruktury mezinárodního a republikového významu pro elektroenergetiku pro vedení VVN 400 kV TR Výškov - TR Řeporyje v zásadách vymezený jako koridor pro veřejně prospěšnou stavbu E01, jež se území Města Buštěhrad dotýká.

Město Buštěhrad v této souvislosti podotýká, že otázkou souladu navrhovaného záměru s územně plánovací dokumentací (tj. i Zásadami ÚR) se musí správní orgán podle § 90 písmo a) stavebního zákona zabývat z úřední povinnosti (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 5. 1999, Č. j. 6 A 95/94 - 87). Stavební úřad tyto okolnosti neposoudil, ač to bylo jeho povinností, nerespektoval je, a napadené územní rozhodnutí tedy vydal v rozporu s kogentním ustanovením zákona.

Co se týká souladu umístění stavby s Územním plánem města Buštěhrad, stavební úřad dospěl ke zcela nesprávnému závěru, že předmětný záměr splňuje podmínky přípustného využití území zde stanovené. Stavební úřad konkrétně dovozuje, a to pouze odkazem na závěr zjišťovacího řízení a doložená kladná stanoviska dotčených orgánů, že záměrem výstavby BPS Kladno, podle předmětné žádosti o umístění stavby, nedojde k závažnému ovlivnění životního prostředí, pročež záměr zmíněné územně plánovací dokumentaci neodporuje.

Takový závěr stavebního úřadu je ovšem v přímém rozporu se Změnou č. 5 Územního plánu města Buštěhrad, účinnou od 30. 10. 2013, která v dotčeném území vymezuje jako nepřípustné využití "všechny záměry, tj. stavby, činnosti a technologie, uvedené v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů", neboť se jedná o záměry, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí, a dále stavby které nesplní podmínky hygienických limitů hluku vůči stavbám pro bydlení dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Takové záměry se město Buštěhrad rozhodlo, z důvodů opatrnosti, které jsou blíže popsány v Zadání Změny č. 5 Územního plánu města Buštěhrad, resp. v odůvodnění této změny, vyloučit z výstavby v dotčeném území (pro které je územním plánem stanovena hlavní funkce území pro průmyslovou výrobu, výrobní a opravářské služby, nevýrobní služby), což je jeho výsadní právo.

Město Buštěhrad poukazuje, že záměr BPS Kladno svou povahou spadá do kategorie záměrů vymezených v příloze č. 1 zákona o posuzování vlivů; konkrétně je uvedena v kategorii II pod bodem 3.1,

"Zařízení ke spalování palivo jmenovitým tepelném výkonu od 50 do 200 MW" eventuelně pod bodem 10.1 Zařízení ke zneškodňování nebezpečných odpadů. Taková stavba tedy bez dalšího nemůže být v souladu s Územním plánem města Buštěhrad v dotčeném území umístěna; závěr zjišťovacího řízení, na který odkazuje stavební úřad v napadeném rozhodnutí, na této skutečnosti nemůže nic změnit.

Již zde tedy Město Buštěhrad shledává zcela zásadní rozpor s příslušnou územně plánovací dokumentací, pro který nebylo možné žádosti o umístění BPS Kladno vyhovět. Stavební úřad přitom byl o této skutečnosti vyrozuměn nejen v rámci aktuálně vedeného řízení, ale též v rámci procesu pořizování zmíněné změny Městským úřadem Buštěhrad, pořizovatelem Změny č. 5, a to písemným sdělením v souladu s § 165 odst. 1 stavebního zákona.

I pokud by se nejednalo o záměr uvedený v příloze 1. zákona o posuzování vlivů (jako že bez pochyby ano), nemohlo by napadené rozhodnutí obstát, neboť stavební úřad se dále zcela nedostatečně vypořádal s otázkou, zda a do jaké míry navrhovaný záměr negativně ovlivní sousední obytné budovy, přestože toto jeho pochybení mimo jiných bylo důvodem ke zrušení původního rozhodnutí vydaného v předmětné věci. Stavební úřad v tomto ohledu opět pouze a jenom s odkazem na kladná stanoviska dotčených orgánů, zejména KHS Středočeského kraje uvádí, že nelze očekávat negativní vliv provozu BPS Kladno na veřejné zdraví z hlediska kvality ovzduší, zápachu i hladiny hluku.

V této souvislosti město Buštěhrad poukazuje na skutečnost, že některé možné negativní vlivy jsou konstatovány v samotném Oznámení podle zákona č. 100/2001Sb., o posuzování vlivů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o posuzování vlivů"), k záměru Areál odpadového hospodářství Kladno, bioplynová stanice, a to např. skutečnost, že z výpočtu imisních příspěvků špičkových koncentrací pachových látek vyplývá, že nelze vyloučit, že při špatných rozptylových podmínkách, inverzním charakteru počasí či při převažujícím směru větru k obytné zástavbě, bude případný pach citlivými jedinci vnímán negativně. K tomu lze jen dodat, že větrná růžice je z 95% směřována od SZ, tudíž zápach půjde od BPS směrem na Buštěhrad. Přes požadavek Města Buštěhrad vznesený na ústním projednání tohoto záměru nebyla provedena detailizace lokální orografické situace, jež by zohlednila lokální poměry v předmětném území.

S ohledem na uvedené je podstatná také skutečnost, že jak je uvedeno dále, bude pro BPS použita zcela nová technologie, která pro bioplynové stanice v ČR již existující, doposud užitá nebyla. Důsledky provozu BPS tedy lze jen těžko předpokládat. Je tedy zřejmé, že umístit BPS pouze 450 m od obytné zástavby, je ve zjevném rozporu s Územním plánem města Buštěhrad, který výslovně stanoví jako podmínky využití dotčeného území, činnosti a stavby to, že tyto nebudou negativně ovlivňovat sousední obytné budovy. Uvedené závěry stavebního úřadu jsou s ohledem na výše uvedené skutečnosti zcela formalistické a nedostatečné. I v tomto ohledu je tedy nutno dospět k závěru, že záměr výstavby BPS Kladno v dotčeném území je ve zjevném rozporu s Územním plánem města Buštěhrad, který výslovně stanoví jako podmínku přípustného využití dotčeného území, že činnosti a stavby v tomto území realizované nebudou negativně ovlivňovat sousední obytné budovy.

V této souvislosti město Buštěhrad v průběhu řízení poukazovalo na to, že životní prostředí Buštěhradu je dlouhodobě negativně zatěžováno vlivy pocházejícími z odpadů, jež byly v minulosti ukládány bez řádného

odpovídajícího zabezpečení na nechvalně známou Buštěhradskou haldu s odborně prokázanými vlivy na zdraví obyvatel města Buštěhradu (onkologická fatální onemocnění). Příkladem dalších možných negativních vlivů jsou geometrickou řadou narůstající investiční záměry v tzv. průmyslové zóně Kladno-východ (např. zvažovaná výstavba obalovny asfaltových směsí apod.). Pro průmyslovou zónu nadto nebyla zpracována tzv. SEA (posouzení vlivů koncepce podle zákona č. 100/2001Sb.), které by mělo určit, jaký druh průmyslové výstavby z hlediska životního prostředí je v této zóně možný. Investiční záměry tak jsou řešeny bez vzájemné vazby; v potaz nejsou brány ani případné kumulativní a synergické vlivy jednotlivých záměrů v průmyslové zóně Kladnovýchod na jedné straně a záměrů v průmyslové zóně v katastrálním území města Buštěhradu, na straně druhé. Podstatné zatížení území pak představuje i mimořádné dopravní zatížení normy), ale i nákladní dopravou směřující právě do zmíněné průmyslové zóny Kladnovýchod.

Výše uvedenými skutečnostmi se stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí nijak nezabýval, byť tak učinit měl, neboť všechny tyto okolnosti bylo nutné vzít v úvahu při posouzení vlivu záměru výstavby BPS v dotčeném území na okolní obytnou zástavbu. Záměr totiž bude představovat další zdroj negativních vlivů na okolí, přičemž tyto vlivy budou kumulovány a synergovány s výše uvedenými stávajícími vlivy, čímž bude jejich negativní dopad na kvalitu v okolní obytné zástavbě neúnosný.

Umístění stavby BPS Kladno v ploše průmyslová výroba a sklady je rovněž v rozporu s cíli a úkoly územního plánování podle § 18 a 19 stavebního zákona ve spojení s § 36 odst. 1 a § 43 odst. 1 téhož zákona, když plochy a koridory nadmístního významu mají vymezovat zásady územního rozvoje, přičemž územní plán má naopak vymezovat plochy místního významu (srov. příslušná ustanovení stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2012, když tato ustanovení ve znění po novele provedené zákonem č. 350/2012 Sb., s účinností od 1. 1. 2013, v daném případě z podstaty věci aplikována být nemohou).

Plocha nadmístního významu je v § 2 odst. 1 písmo h) stavebního zákona definována jako plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí. Charakteristikou "nadmístního významu" je v případě ploch i koridorů právě význam, rozsah nebo využití ovlivňující území více obcí (k definici nadmístního významu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, Č. j. 1 Ao 1/2009 - 185, publikovaný pod č. 1971/2010 Sb. NSS).

Skutečnost, že stavba BPS ovlivňuje více obcí je mj. doložena tím, že v řízení je doručováno podle § 87 odst. 3 SZ také statutárnímu městu Kladno, do jehož území patří k. ú. Vrapice, ale měla to být jistě i obec Stehelčevy. Nadmístní význam stavby BPS, tj. její rozsah a využití, dokládá její projektovaná kapacita, když vsázka včetně recyklovaného digestátu činí cca 35 tis. tun/rok a produkce elektrické energie 5100 MWh postačuje pro zásobování např. cca 1700 bytů. Tento záměr tedy zjevně nepředstavuje záměr pouze místního významu, likvidující odpady z území města Buštěhrad, ale bude do ní svážen odpad ze širokého okolí včetně Prahy, Kladna, Kralup nad Vltavou a Slaného. V neposledním hledisku je navrhovaná stavba nadmístní svým vlivem v rámci rozvozu digestátu téměř výhradně mimo katastr města Buštěhrad.

Je zřejmé, že význam záměru výstavby BPS je při celkovém pohledu jednoznačně nadmístní. Zásady ÚR, zveřejněné na internetových stránkách Středočeského kraje, pak nevymezují žádnou plochu nadmístního významu pro záměr BPS, a proto žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby BPS, která je

v rozporu se Zásadami ÚR, měla být stavebním úřadem podle § 92 odst. 2 zamítnuta.

Město Buštěhrad dále uvádí, že stavební úřad při posouzení žádosti o vydání předmětného územního rozhodnutí vycházel mimo jiné též ze Závěrů zjišťovacího řízení podle § 7 zákona o posuzování vlivů ze dne 18. 11. 2010, č. j. 137484/2010/KUSK. Tyto Závěry nicméně podle města Buštěhrad jsou pro předmětné řízení irelevantní, když se vztahují k jinému záměru (tj. Areál odpadového hospodářství Kladno) než tomu, jenž je posuzován v aktuálním případě (Bioplynová stanice Kladno).

V posuzovaném případě totiž byla významně přepracována příslušná projektová dokumentace, v důsledku čehož došlo, jak uvedeno dále, k významné změně užití technologie.

Podle § 4 odst. 1 písmo c) zákona o posuzování vlivů jsou předmětem posuzování podle tohoto zákona záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství tedy ve svém vyjádření ze dne 24. 1. 2012, č. j. 239468/2011/KUSK, věc předně nesprávně posoudil, když konstatoval, že změny provedené novou projektovou dokumentací nejsou svým charakterem významnými změnami ve smyslu citovaného ustanovení § 4 odst. 1 písmo c) zákona o posuzování vlivů, když se blíže nezabýval důsledky změny užití technologie, která nadto v ČR doposud není užívána.

Výše uvedené Závěry zjišťovacího řízení dále nijak nezohledňují, že nařízením Vlády ČR č. 371/2009 Sb. byla vyhlášena evropsky významná lokalita Zákolanský potok, kód lokality CZ0213016, a to s návrhem na vyhlášení Přírodní památky z důvodu výskytu chráněného a kriticky ohroženého raka kamenáče (*Austropotamobius torrentium*). K této skutečnosti měl stavební úřad při posuzování žádosti přihlídnout a vypořádat se s otázkou možných vlivů záměru výstavby BPS na tuto lokalitu; i v tomto ohledu je tedy jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Město Buštěhrad musí dále rozporovat postup stavebního úřadu, kdy tento po několika měsících cíleně ignoroval skutečnost, že u MÚ Buštěhrad je vedeno řízení, v němž bylo k žádosti oprávněných osob vydáno - dosud nepravomocné - rozhodnutí, podle kterého na dotčených pozemcích neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Tato domnělá komunikace přesto má být v souladu s napadeným rozhodnutím využívána k dopravní obsluze BPS Kladno.

K tomu je nutné podotknout, že stavební úřad zcela v rozporu se zákonem činí na straně 17 napadeného rozhodnutí závěr o povaze zmíněné "komunikace", přestože na území města Buštěhrad není provedena pasportizace pozemních komunikací, tzn. základní evidence komunikací podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jež by případně mohla být podkladem takovému závěru stavebního úřadu. Stavební úřad tedy nejen že nemohl prokázat, ale ani legitimně očekávat, že areál BPS je napojen na stávající veřejnou účelovou komunikaci, jejíž existence není právně ani vlastnický ověřena v souladu s její kategorizací podle § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních

komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZPK").

Stavební úřad tedy učinil závěr o povaze dotčených komunikací, když konstatoval, že se jedná o komunikace účelové, které bude možné po provedení oprava úklidu (původní cesta je ve skutečnosti zanesena černou skládkou!) užívat za účelem obsluhy BPS Kladno. Takový závěr ovšem zjevně odporuje zákonu, když působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací vykonávají podle § 40 odst. 5 písmo c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů obce, v posuzovaném případě pak konkrétně Městský úřad Buštěhrad.

V tomto ohledu pak nemůže obstát ani Závazné stanovisko Odboru dopravy a služeb Magistrátu Města Kladna ze dne 10. 10.2013, čj. ODaS/2657/13/280, ke stavbě Bioplynové stanice Kladno.

Nadto nelze pominout, že MÚ Buštěhrad, jak bylo výše zmíněno, již dne 26.3.2013, oznámil stavebnímu úřadu, že pod sp. zn. 520/2013, č. j. 520/2013/1 vede řízení o prokázání existence předmětné veřejné účelové komunikace. Podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen "správní řád"), se jedná o řešení předběžné otázky podle § 57 správního řádu a stavební úřad měl územní řízení podle § 64 odst. 1 písmo c) téhož zákona přerušit, a to až do rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu v uvedené věci, protože výsledek uvedeného řízení bude mít význam pro posouzení žádosti o umístění stavby BPS.

Na tuto skutečnost bylo ze strany Města Buštěhrad poukazováno již v odvolání proti prvnímu územnímu rozhodnutí v předmětné věci, stavební úřad ji však zatvrzele ignoruje, nijak se k ní nevyjadřuje a pozici MÚ Buštěhrad bagatelizuje v tom smyslu, že jej opakovaně žádá pouze o stanovisko k napojení stavby na veřejnou účelovou komunikaci.

Přestože je dodejkou uloženou u MÚ Buštěhrad prokázáno, že stavební úřad byl již před vydáním rozhodnutí čj. Výst/1152/11-23/Ck s výše uvedenými skutečnostmi seznámen, řízení nepřerušil a navíc příslušné sdělení ani nezaložil do správního spisu, jak konstatuje v Rozhodnutí odvolací orgán. Stavební úřad Magistrátu Města Kladna, i v tomto ohledu postupoval v rozporu s ustanoveními správního řádu, neboť měl řízení přerušit, to až do pravomocného rozhodnutí příslušnými správními orgány o předběžné otázce.

Na str. 28 je v předmětném rozhodnutí uvedena zcela nová dopravní trasa pro obsluhu navrhované BPS .Tato nová trasa není totožná se změnou trasy projednanou s KÚSK OŽPZ k níž bylo vydáno Vyjádření 10.8.2012 pod č.j. 104688/2012/KUSK. Tato trasa nebyla nikdy posouzena v hlukové a rozptylové studii. Vzhledem k tomu je v tomto bodu předmětné rozhodnutí opakovaně nepřezkoumatelné a to se všemi důsledky.

K námitce, že nelze použít pro posuzování předmětného záměru závěry zjišťovacího řízení vedeného pod kódem STC1307 uvádí stavební úřad v napadeném rozhodnutí mimo jiné skutečnost, že předložený záměr má shodně navrženou technologii s technologií popisovanou v uvedeném zjišťovacím řízení. To je zjevná nepravda a popírání faktů, jak dále dokládá město Buštěhrad:

Původně posuzovaná technologie používala jako hygienizační postup pasterizaci, nyní je navržena jako hygienizační zákrok termotlaká hydrolýza. Fermentace byla v původní technologii navržena kombinovaná, tj. suchá fermentace ve čtyřech ležatých fermentorech s následnou mokrou fermentací odděleného kapalného podílu ve dvou stupňové fermentaci mezofilní ve fermentoru a dofermentoru. V posuzovaném záměru je uvedena

pouze mokrá fermentace ve fermentoru s použitím části dofermentorujako skladovací jímky.

Argument, že došlo pouze ke zmenšení počtu fermentorů, je důkazem o nepochopení principu činnosti BPS a je argumentem pro vrácení záměru do režimu posouzení dle zákona o posuzování vlivů.

Důležitým faktorem je doba zdržení ve fermentačním procesu a ta je v původním návrhu 98 dní a v novém pouze 38 dní.

Všechny uvedené skutečnosti svědčí o tom, že jak již bylo namítáno výše, Závěry zjišťovacího řízení ze dne 18. 11. 2010, č. j. 137484/2010IKUSK, nebylo možné použít jako podklad pro vydání napadeného územního rozhodnutí. Příslušná námitka, kterou město Buštěhrad v územním řízení uplatnilo, je naopak důvodná.

K námitce o nedodržení metodického pokynu MŽP lze pouze uvést, že není relevantně vypořádána, neboť popsaná technologie, jež má být v daném případě pro BPS užitá, v navrženém sledu a kapacitě není v tuzemsku ani v EU v provozu, a tudíž je zcela oprávněný požadavek, aby předmětný záměr výstavby BPS, při aplikaci principu předběžné opatrnosti, byl posouzen v plném rozsahu řízení podle zákona o posuzování vlivů.

Námitka týkající se nezařazení záměru do gesce zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o integrované prevenci") taktéž není relevantně vyřešena. Tvrzení, že další uvedené materiály nejsou za vedlejší živočišné produkty považovány, je pouhou domněnkou stavebního úřadu a nemá oporu v odborné literatuře ani praxi. Pokud by bylo použito standardního způsobu hodnocení, pak je součet materiálů považovaných za VŽP kategorie 3 dle platné evropské a české legislativy minimálně 11,128 t denně (viz Cimbálník at.al.), a tudíž je nutno zahrnout záměr do působnosti zákona o integrované prevenci.

Město Buštěhrad dále namítá, v napadeném rozhodnutí uvedené charakteristiky filtru nejsou součástí podkladů, jež byly založeny ve spise, a tudíž nelze nijak ověřit tvrzení uvedená ve vypořádání námitky. Vypořádání námitky týkající se likvidace pachově významných látek v době odstávek technologií pak Město Buštěhrad považuje za zcela nerelevantní; přesunutí relevantního vypořádání do dalších stupňů řízení popírá smysl územního řízení. Stejně tak za nerelevantní dále město Buštěhrad považuje též vypořádání námitky bilance tepla; i zde odkaz do dalších stupňů řízení popírá smysl územního řízení.

Vypořádání námitky týkající se změny zařízení pro náhradní spalování bioplynu při odstávce či poruše technologie považuje město Buštěhrad za nepřijatelné. Uvedené řešení je stejně jako celá nově navržená sestava technologie nestandardní. Uvedená citovaná vyjádření neřeší předmětnou námitku a týkají se dopravních tras. Město Buštěhrad se odvolává na námitky nemožnosti použití závěrů a vyjádření založených na hodnocení jiné technologie eventuálně na nesprávných podkladech uvedených výše.

Námitka týkající se odběratele digestátu pak není vypořádána vůbec. V podmínce předmětného rozhodnutí číslo 15 uvedené aktualizace plánu organického hnojení či rozvozových plánů nepovažuje město Buštěhrad za relevantní vypořádání námitky, a přesunutí řešení do dalších stupňů řízení, pak je v tomto případě pouhým alibismem.

Pokud jde o postup stavebního úřadu v dalším řízení po zrušení prvního rozhodnutí ve věci odvolacím orgánem, je město Buštěhrad toho názoru, že s ohledem na rozsah a závažnost porušení zákona konstatovaným odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí ze dne 7. 8. 2013, č.j. 118132/2013/KUSK, a s přihlédnutím ke zde

vyslovenému závaznému právnímu názoru ohledně nutnosti doplnění potřebných podkladů pro rozhodnutí v dalším řízení, mělo být v posuzovaném případě, v rámci nového projednání věci, nařízeno nové veřejné ústní jednání, neboť pouze takový postup mohl vést, s ohledem na koncentrační lhůtu podle § 89 odst. 1 stavebního zákona, k plnému uplatnění práv účastníků řízení.

V tomto ohledu město Buštěhrad namítá, že Situace sadových úprav, číslo výkresu 0-CX-U-01888, nově doplněná do spisu žadatelem relevantně neřeší zadání odvolacího orgánu; při nahlížení do spisu dne 6. 11. 2013 přitom zástupce města zjistil, že nadto ve všech třech případech výtisků se jednalo o kopie, k nimž nebyl připojen ani podpis autorizované osoby ani otisk autorizačního razítka.

Konečně vše výše uvedené, tj. veškerá zmíněná flagrantní porušení zákona, dle města Buštěhrad svědčí pouze a jenom o jednom, a to o účelovosti postupu stavebního úřadu při vydávání předmětného rozhodnutí.

V této souvislosti město Buštěhrad uvádí, že již dne 12. 2. 2013 před zahájením jednání ve výše uvedené věci vneslo námitku podjatosti všech úředních osob stavebního úřadu. Tuto námitku pak výslovně označilo jako námitku systémové podjatosti, přičemž jako důvod podjatosti uvedlo skutečnost, že Statutární město Kladno se kapitálově účastní na společnosti SKS INVEST S.LO., IČ 28505506, se sídlem Kladno, Huťská 249, PSČ 272 01, která je investorem záměru výstavby zmíněné bioplynové stanice. Dne 14. 3. 2013 bylo městu Buštěhrad doručeno usnesení ze dne 13. 3. 2013, kterým tajemník Magistrátu města Kladna jako příslušný nadřízený úředních osob Odboru výstavby Magistrátu města Kladna rozhodl o zmíněné námitce systémové podjatosti tak, že námitka systémové podjatosti se zamítá.

Město Buštěhrad považuje uvedené usnesení za nezákonné, a proto proti němu podalo v zákonné lhůtě odvolání. Jakkoli toto odvolání bylo posléze zamítnuto, trvá Město Buštěhrad na tom, že napadené rozhodnutí je stíženo nezákonností mimo jiné i z důvodu podjatosti všech úředních osob Odboru výstavby Magistrátu města Kladna včetně tajemníka Magistrátu města Kladna.

Město Buštěhrad v této souvislosti odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 19/2010 - 106, v němž rozšířený senát dospěl k závěru, že rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti pracovníka správního orgánu jeho zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být jeho postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.

Město Buštěhrad má za to, že v daném případě je zájem Statutárního města Kladna na výsledku předmětného územního řízení zřejmý již z povahy věci, z logiky věci musí existovat důvody, pro které se statutární město Kladno na společnosti SKS INVEST s.r.o. kapitálově účastní. O konkrétních důvodech město Buštěhrad může pouze spekulovat; nicméně se nabízí skutečnost, že jak již bylo zmíněno výše, Bioplynová stanice Kladno bude obhospodařovat území města Kladna, přičemž ovšem bude vystavěna v katastrálním území města Buštěhrad. Statutární město a jeho obyvatelé tak budou z tohoto záměru profitovat, přičemž všechny negativní důsledky provozu bioplynové stanice budou naopak nést obyvatelé města Buštěhrad. Zájem Statutárního města Kladna na umístění stavby bioplynové stanice s ohledem na tuto skutečnost se jeví jako eminentní.

Město Buštěhrad musí dále poukázat také na okolnosti vztahující se ke způsobu vedení územního řízení ze strany úředních osob, které nasvědčují tomu, že pochybnosti o jejich podjatosti nejsou neopodstatněné (některé ostatně již zmíněny byly- očividné obcházení nové Změny č. 5 Územního plánu města Buštěhrad, konstantní ignorování řízení vedeného u MÚ Buštěhrad, v němž je řešena předběžná otázka atd.).

Dále je nutné zmínit postup tajemníka Magistrátu města Kladna, který město Buštěhrad vyzval k doplnění námítky podjatosti, k vyjádření nicméně stanovil nepřiměřeně krátkou lhůtu pěti dnů. Takovou lhůtu nelze obhájit ani argumentací, že pěti denní lhůta pro doplnění námítky podjatosti, o které správní orgán musí v souladu s příslušným ustanovením správního řádu rozhodnout bezodkladně, je odpovídající. K tomu Město Buštěhrad podotýká, že tajemník Magistrátu města Kladna zmíněnou výzvu zaslal městu Buštěhrad v pátek odpoledne, čímž fakticky zkrátil tuto lhůtu na pouhé tři dny, neboť se dalo předpokládat, že v průběhu víkendu nebude možné kontaktovat právního zástupce města a věc s ním konstruktivně řešit. Tři denní lhůta k doplnění námítky podjatosti je pak dle města Buštěhrad zjevně nepřiměřená, což ostatně potvrzují i soudy ve své rozhodovací praxi k otázce přiměřenosti délky procesních lhůt (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.4.2008, č. j. 2 Afs 44/2007 - 73, a nálezy Ústavního soudu ze dne 13.11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07, jejichž závěry lze na daný případ vztáhnout analogicky). Město Buštěhrad je toho názoru, že jediným cílem stanovení takto krátké lhůty bylo znemožnit městu na výzvu včas reagovat a dostatečným způsobem tak hájit svá práva.

Dále lze poukázat také na postup Ing. Černé, která po té, co město Buštěhrad dne 12. 2. 2013 na Magistrátu města Kladno vzneslo předmětnou námítku podjatosti, zahájila ve věci ústní jednání, a to i přes námítky zástupců města Buštěhrad, kteří s takovým postupem nesouhlasili. Město Buštěhrad podotýká, že postup Ing. Černé zjevně nelze posoudit jako nestranný; zároveň takový postup neodpovídá zákonu, když podle § 14 odst. 3 správního řádu, podle kterého je úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena (zde se jednalo o případ vznesení námítky podjatosti ze strany účastníka řízení), je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného; do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Zahájení a provedení ústního jednání pak v daném případě nebylo úkonem, který by nesnesl odkladu.

Charakter uvedených pochybení při vedení územního řízení ze strany úředních osob pak s ohledem na jejich zjevnou jednostrannost svědčí o tom, že nejde pouze o ojedinělé a náhodné excesy. Tato závažná pochybení naopak nedokládají požadovanou nestrannost úředních osob, která je z největší pravděpodobnosti dána jejich závislostí na svém zaměstnavateli, Statutárním městu Kladno, které má z důvodů výše uvedených zájem na výsledku předmětného územního řízení.

Popsaný postup úředních osob, které se doposud na vedení územního řízení podílely, pak podle města Buštěhrad zavdává pochybnost též o podjatosti ostatních úředníků stavebního úřadu, neboť i u nich je pravděpodobné, že k věci nebudou přistupovat nestranně.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že odvoláním napadené územní rozhodnutí trpí jednak procesními vadami a jednak také nesprávným právním posouzením skutkového stavu. Ze všech výše uvedených důvodů proto město Buštěhrad navrhuje, aby Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor regionálního rozvoje, jako odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a aby dále v souladu s § 131 odst. 4 správního řádu k

projednání a rozhodnutí věci pověřil jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, a to pro opakovaná odborná pochybení Odboru výstavby Magistrátu města Kladno v projednávání předmětné věci.“

Odvolatel 2 uvedl:

„Umístění stavby je v rozporu s Územním plánem města Buštěhrad, zejména v rozporu se změnou č.5, která nabyla účinnosti dne 30.října 2013.

Záměr nevyhovuje Územnímu plánu města Buštěhrad (ÚPM Buštěhrad) zejména bodům V. a VI. odstavce Nepřípustné využití území, činnosti a stavby:

V. - všechny záměry, tj. stavby, činnosti a technologie, uvedené v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, jejichž provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí, a to zejména z hledisek možných vlivů na veřejné zdraví a vlivů na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti.

VI. - všechny záměry, tj. stavby, činnosti a technologie, které nesplní podmínky hygienických limitů hluku vůči stavbám pro bydlení dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

Záměr Bioplynové stanice spadá do kategorie II přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., a jeho provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí, proto je jeho provedení nepřípustné.“

Stavební úřad vyzooměl podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti využil žadatel. Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst.1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Rozhodnutí stavebního úřadu je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel byl účastníkem řízení ve věci, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 1 doručeno dne 19. 11. 2013 a odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 3. 12. 2013, odvolání je proto včasné. Odvolací správní orgán ze spisu dále zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 2 doručeno dne 5. 12. 2013 (15. dnem vyvěšení na úřední desce) a odvolání bylo u správního orgánu podáno dne 28. 11. 2013, odvolání je proto včasné.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek

uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu a nezjistil v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu.

Dne 30. 3. 2011 byla podána žádost o umístění stavby. Výzvou ze dne 14. 4. 2011 stavební úřad vyzval žadatele k doplnění žádosti do 30. 3. 2012 a současně usnesením přerušil řízení. Žadatel požádal dne 22. 3. 2012 o prodloužení termínu pro doložení podkladů. Stavební úřad lhůtu usnesením prodloužil do 30. 9. 2012. Dne 19. 9. 2012 žadatel doplnil upravenou projektovou dokumentaci a současně požádal o další prodloužení lhůty. Stavební úřad lhůtu usnesením prodloužil do 31. 12. 2012. Ve dnech od 12. 11. 2012 do 21. 12. 2012 žadatel doplňoval žádost o požadované podklady. Opatřením ze dne 4. 1. 2013 stavební úřad oznámil zahájení řízení a nařídil ústní jednání na 12. 2. 2013. Dne 9. 1. 2013 se do řízení přihlásilo občanské sdružení Za životní prostředí Stehelčevsi a dne 14. 1. 2013 se do řízení přihlásilo občanské sdružení Rodinné centrum Buštěhradský pelíšek. Z ústního jednání konaného dne 12. 2. 2013 byl sepsán protokol. Dne 28. 3. 2013 žadatel doplnil žádost o nájemní smlouvu mezi společnostmi Advanced World Transport a.s. a společností SKS Invest s.r.o. Následně dne 29. 3. 2013 stavební úřad vydal rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání. Odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 7. 8. 2013 spisová značka SZ 101938/2013/KUSK REG/MP číslo jednací 118132/2013/KUSK rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Důvodem zrušení rozhodnutí byla především absence potřebných podkladů pro posouzení dopravního napojení pozemku stavby (chybělo stanovisko obce, jako příslušného silničního správního úřadu) a dalším důvodem bylo nedostatečné posouzení záměru z hledisek uvedených v § 90 stavebního zákona, zejména s vydanou územně plánovací dokumentací. Výzvou ze dne 21. 8. 2013 stavební úřad vyzval město Buštěhrad, jako příslušný silniční správní úřad, k doložení stanoviska. Městský úřad Buštěhrad vydal dne 5. 9. 2013 stanovisko, ve kterém uvedl *„Dále je patrné, že k dopravní obsluze mají být využity komunikace, u kterých se předpokládá, že se jedná o veřejně přístupné místní a účelové komunikace. Takový předpoklad je ovšem v přímém rozporu se zjištěním MÚ Buštěhrad jako příslušného silničního správního úřadu. MěÚ Buštěhrad se totiž zabýval žádostmi dotčených vlastníků pozemků kolem BPS Kladno, přičemž dne 30. 5. 2013 vydal v příslušném řízení, vedeném u MÚ Buštěhrad pod sp. zn. 514/2013, rozhodnutí č.j. 514/2013-9, jímž rozhodl tak, že na pozemcích par. č. 1931/26, parc.č. 1931/20, parc. č. 1931/21, parc. č. 1931/23, parc. č. 1931/25, parc. č. 1931/18, vše v k.ú. Buštěhrad, neexistuje místní či veřejně přístupná účelová místní komunikace.“* a dále: *„v rámci uvedeného řízení bylo prokázáno, že na dotčených pozemcích byla bez jejich souhlasu, v 70. letech minulého století, vybudována neveřejná účelová komunikace pro návoz teplárenského popílku a odpadů z hutní výroby na skládku „Buštěhradská halda“ v areálu bývalé POLDI SONP Kladno, a dále že předmětná komunikace není od útlu výroby a rozpadu Poldi užívána pro zmiňovaný účel a aktuálně je zasypána odpadky.“* Dne 18. 9. 2013 stavební úřad opětovně vyzval město Buštěhrad, jako příslušný silniční správní úřad, k doložení stanoviska. Dne 18. 9. 2013 Městský úřad Buštěhrad vydal stanovisko, ve kterém zopakoval sdělení z předchozího stanoviska. Dne 4. 10. 2013 bylo stavebnímu úřadu doručeno doplnění podkladů žádosti žadatelem. Dne 8. 10. 2013 stavební úřad požádal Magistrát města Kladna, odbor dopravy a služeb o vydání stanoviska k dopravnímu napojení. Magistrát města Kladna, odbor dopravy a služeb vydal dne 10. 10. 2013 stanovisko, ve kterém uvedl *„Stavba je navržena s dopravním napojením k účelové komunikaci na pozemku parc. č. 1954/7, k.ú. Buštěhrad. Komunikace je, vzhledem k napojení konkrétních podnikatelských a jiných subjektů, užívána uzavřeným počtem*

uživatelů, ..., je v odpovídajícím stavebním a dopravně technickém uspořádání (dříve veden provoz v souvislosti s provozem panelárny), a tedy z hlediska uvažovaného provozu vyhovující.“ a dále „Komunikace na poz. č. 1959/2 v k.ú. Buštěhrad, a dalších pozemcích, byla zřízena pro těžkou nákladní dopravu z areálu Poldi Dřív směr halda. Konstrukcí a dopravně technickým uspořádáním je schopna plnit uvažovanou dopravní funkci.“. Opatřením ze dne 15. 10. 2013 stavební úřad oznámil pokračování řízení a vyrozuměl účastníky řízení o doplněných podkladech rozhodnutí. K novým podkladům se vyjádřilo město Buštěhrad (založeno do spisu 11. 11. 2013). Dne 14. 11. 2013 bylo vydáno napadené rozhodnutí o umístění stavby.

K odvolání odvolatele 1 uvádí odvolací správní orgán následující.

V územním řízení stavební úřad posuzuje podle ustanovení § 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavením řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“) mimo jiné to, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací. Toto posouzení může provádět pouze stavební úřad, který vede územní řízení, jelikož toto řízení je řízením, které zpodrobňuje a upřesňuje podmínky stanovené územně plánovací dokumentací. Stavební úřad se v odůvodnění svého rozhodnutí (str. 14-18) ze dne 14. 11. 2013 souladem s územně plánovací dokumentací zabýval. Odvolací správní orgán uvádí, že z platného územního plánu města Buštěhrad z roku 2005 vyplývá, že pozemek stavby se nachází v ploše s funkčním využitím „průmyslová výroba a sklady“. Dále odvolací správní orgán uvádí, že bioplynové stanice se řadí mezi stavby a zařízení pro výrobu energie z vybraných obnovitelných zdrojů, v tomto případě bioplynu, který je obnovitelným nefosilním přírodním zdrojem energie podle § 2 zákona č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů). Podle metodického pokynu ústavu územního rozvoje pod názvem Principy a pravidla územního plánování (dostupnost: <http://www.ur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/internetove-prezentace/principy-a-pravidla-uzemniho-planovani/kapitolaC-2011/C1-20111208.pdf>) platí následující: „Pro realizaci stavby nebo zařízení pro výrobu energie z OZE je vyžadováno územní rozhodnutí a následně stavební povolení v souladu s platným územním plánem. Paragraf 2 odst. 2 písm. a) bod 20 zákona č. 458/2000 Sb. definuje výrobu elektřiny jako „energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení.“

V případech energetických zařízení o celkovém instalovaném výkonu menším než 100 MW je možné v souladu s územně plánovací dokumentací jejich umístění v zastavěném území nebo zastavitelné ploše za předpokladu, že stanovené podmínky pro využití dotčených ploch toto umístění připouští (viz. hlavní a/nebo přípustné využití – vyhláška č. 500/2006 Sb., příloha č. 7).

Plochy pro výrobu energie musí být součástí zastavitelných ploch vymezených v územním plánu s navrženým funkčním využitím pro výrobu. Územní plán umožní prověřit záměr z hledisek ochrany veřejných zájmů a koordinace využití území. V obcích, které nemají platný územní plán nelze výrobu elektřiny realizovat. Umístění výroby elektřiny vyžaduje vždy též vydání územního rozhodnutí.“.

Podle názoru odvolacího správního orgánu je tedy s ohledem na výše uvedené možné umístit stavbu v předmětné ploše za předpokladu splnění podmínek územního plánu. Změna č. 1 (z roku 2008) a změna č. 5 (účinná od 30. 10. 2013) územního plánu mění regulativy dané funkční plochy. Odvolatelem uvedený bod

nepřípustného využití území pro plochu výroba a sklady nevyklučuje všechny záměry uvedené v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., jak uvádí odvolatel, ale pouze takové záměry, které kromě toho, že jsou uvedené v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb. splňují to, že „jejich provedení by mohlo závažně ovlivnit životní prostředí“. Souladem záměru s podmínkami vydané územně plánovací dokumentace se stavební úřad vypořádal s ohledem na stanoviska a vyjádření dotčených orgánů hájících veřejný zájem na úseku ochrany přírody a životního prostředí.

Co se týká posouzení souladu stavby se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR“), z vyjádření stavebního úřadu zaslaného odvolacímu správnímu orgánu spolu se spisem vyplývá, že se jím stavební úřad v rámci odůvodnění svého rozhodnutí blíže nezabýval, protože usoudil, že ze ZÚR nevyplývají pro dané pozemky žádné požadavky ani omezení. Stavební úřad uvedl, že „koridor technické infrastruktury pro vedení VVN 400 kV je vymezen mimo pozemky určené pro stavbu bioplynové stanice, z výkresové části ZÚR je zřejmé, že koridor je vymezen jižně od dotčených pozemků (ve vzdálenosti cca 250 – 300 m)“. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že k posouzení souladu záměru s územně plánovací dokumentací je podle § 90 stavebního zákona příslušný stavební úřad. Toto posouzení může provádět pouze stavební úřad, který vede územní řízení, jelikož toto řízení je řízením, které zpodrobňuje a upřesňuje podmínky stanovené územně plánovací dokumentací. Odvolací správní orgán souhlasí se závěrem stavebního úřadu, že se pozemky stavby nacházejí mimo odvolatelem uvedený koridor a tudíž se pro dané pozemky nepoužije odvolatelem uvedené ustanovení § 54 odst. 5 stavebního zákona podle kterého nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem.

K tvrzení odvolatele, že umístěvaná stavba je stavbou nadmístního významu ve smyslu § 2 odst. 1 písmo h) stavebního zákona, odvolací správní orgán uvádí, že navrhovaná stavba se umístuje pouze ve správním území města Buštěhrad a nezasahuje na území sousedních obcí. Proto je možné tuto stavbu umístit, aniž by byla uvedena v ZÚR.

Podkladem pro vydání rozhodnutí stavebního úřadu byl jednak závěr zjišťovacího řízení č.j. 137484/2010/KUSK ze dne 18. 11. 2010 podle kterého stavba nemá být posuzována podle zákona č. 100/2001 Sb. a jednak vyjádření č.j. 239468/2011/KUSK ze dne 24. 1. 2012, kde je uvedeno, že změny provedené novou projektovou dokumentací nejsou svým charakterem významnými změnami ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písmo c) zákona č. 100/2001 Sb. a záměr tudíž nevyžaduje opětovné provedení zjišťovacího řízení. Z výše uvedeného je zřejmé, že závěr zjišťovacího řízení platí i po přepracování projektové dokumentace. K odvolatelovu tvrzení že je vyjádření k přepracované projektové dokumentaci nesprávné odvolací správní orgán uvádí, že vyjádření je zpracováno oprávněnou osobou a na základě odvolání účastníka řízení, který není v dané otázce odborně způsobilý, nemůže odvolací správní orgán pokládat toto vyjádření za nesprávné. Odvolací správní orgán se tedy námitkami směřujícími proti vyjádření k přepracované projektové dokumentaci nemůže zabývat, jelikož jde k tíži odvolatele tyto skutečnosti prokázat a je na něm, aby doložil takový důkaz, například jiný posudek zpracovaný odbornou osobou, z kterého by se stavební úřad mohl domnívat o nesprávnosti předloženého dokumentu. Odvolatel své tvrzení o nepravosti uvedeného vyjádření nepodložil žádnými důkazy v souladu s ustanovením § 52 správního řádu.

Odvolatel dále napadá závěr zjišťovacího řízení když uvádí, že nezohledňuje nařízením Vlády ČR č. 371/2009 Sb., kterým byla vyhlášena evropsky významná lokalita Zákolanský potok. Odvolací správní orgán uvádí, že závěr zjišťovacího řízení není závazným stanoviskem avšak má pro stavební úřad význam expertního posudku a je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí. Stavební úřad tak v řízení o umístění stavby v první řadě zajišťuje soulad záměru s platnými právními předpisy a závaznými stanovisky dotčených orgánů. Platné právní předpisy nestanovují zvláštní požadavky na umístění staveb bioplynových stanic, stavební úřad se tedy musí především řídit závaznými stanovisky dotčených orgánů. Dotčené orgány vyslovily souhlas se záměrem a případně svůj souhlas doplnily podmínkami, které stavební úřad zahrnul do podmínek pro umístění stavby. Odvolací správní orgán dále konstatuje, že závěr zjišťovacího řízení jako odborný podklad nemůže na základě odvolání účastníka řízení, který není v dané otázce odborně způsobilý, pokládat za nesprávný, jelikož je zpracován oprávněnými osobami. Pokud odvolatel namítá jeho nesprávnost, musí v souladu s ustanovením § 52 správního řádu podložit toto své tvrzení náležitými důkazy.

Odvolatel namítá, že nelze prokázat dopravní napojení stavby. Podle ustanovení § 40 odst. 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“) uplatňují závazné stanovisko v územním řízení obecní úřady obcí s rozšířenou působností (pokud není příslušné ministerstvo dopravy nebo krajský úřad). Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že podkladem rozhodnutí je stanovisko Magistrátu města Kladna, odboru dopravy a služeb ze dne 2. 1. 2012, který ve svém stanovisku uvedl: *„Projekt řeší výstavbu bioplynové stanice při účelové komunikaci a silničním správním úřadem pro takovou komunikaci je příslušná obec.“*. Podle ustanovení § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb. vykonávají působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací obce. Městský úřad Buštěhrad vydal jako příslušný silniční správní úřad dne 5. 9. 2013 stanovisko, ve kterém uvedl *„Dále je patrné, že k dopravní obsluze mají být využity komunikace, u kterých se předpokládá, že se jedná o veřejně přístupné místní a účelové komunikace. Takový předpoklad je ovšem v přímém rozporu se zjištěním MÚ Buštěhrad jako příslušného silničního správního úřadu. MěÚ Buštěhrad se totiž zabýval žádostí dotčených vlastníků pozemků kolem BPS Kladno, přičemž dne 30. 5. 2013 vydal v příslušném řízení, vedeném u MÚ Buštěhrad pod sp. zn. 514/2013, rozhodnutí č.j. 514/2013-9, jímž rozhodl tak, že na pozemcích par. č. 1931/26, parc.č. 1931/20, parc. č. 1931/21, parc. č. 1931/23, parc. č. 1931/25, parc. č. 1931/18, vše v k.ú. Buštěhrad, neexistuje místní či veřejně přístupná účelová místní komunikace.“* a dále: *„v rámci uvedeného řízení bylo prokázáno, že na dotčených pozemcích byla bez jejich souhlasu, v 70. letech minulého století, vybudována neveřejná účelová komunikace pro návoz teplárenského popílku a odpadů z hutní výroby na skládku „Buštěhradská halda“ v areálu bývalé POLDI SONP Kladno, a dále že předmětná komunikace není od útlu výroby a rozpadu Poldi užívána pro zmiňovaný účel a aktuálně je zasypána odpady.“* Ze stanoviska příslušného silničního správního úřadu tedy vyplynulo, že stavba není napojena na veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Toto stanovisko však vykazovalo vady, zejména když se odkazovalo na dříve vydané rozhodnutí silničního správního úřadu, které přímo nesouviselo s pozemky pro dopravní obslužnost stavby. Stavební úřad ve svém rozhodnutí ignoroval stanovisko silničního správního úřadu a v rozhodnutí uvedl, že stavba je napojena na veřejně přístupnou účelovou komunikaci. K tomuto určení však stavební úřad není příslušný. Z výše uvedených důvodů odvolací správní orgán požádal o stanovisko krajský

úřad Středočeského kraje, odbor dopravy, jako příslušný silniční správní úřad a nadřízený správní úřad dle § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy vydal dne 7. 3. 2014 pod číslem jednacím č. j. 043235/2014/KUSK-DOP/HOL stanovisko, kterým změnil výše citované stanovisko silničního správního úřadu města Buštěhrad tak, že vydává souhlas s dopravním napojením a dopravní trasou stavby. Odvolací správní orgán vyrozuměl účastníky řízení o doplnění tohoto podkladu rozhodnutí dopisem ze dne 12. 3. 2014. Vzhledem k tomuto novému podkladu je odvolací námitka týkající se nezajištění dopravní obsluhy stavby bezpředmětná.

Odvolatel namítá nedostatečné vypořádání s námitkami týkajícími se konkrétních technických postupů v rámci provozování stavby. K uvedenému odvolací správní orgán uvádí, že podle ustanovení § 79 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Z uvedeného vyplývá, že v územním řízení stačí stanovit pouze druh a účel stavby a pro konkrétnější řešení se pouze stanovují podmínky pro další řízení.

Ke vznesené námitce podjatosti odvolací správní orgán uvádí, že rozhodl dne 10. 6. 2013 pod spisovou značkou SZ 058012/2013/KUSK REG/JŠ o zamítnutí odvolání a potvrzení usnesení tajemníka magistrátu ze dne 13. 3. 2013 č. j. Výst./1152/11/328, jímž byla zamítnuta námitka systémové podjatosti. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dnem 1. 7. 2013.

K odvolání odvolatele 2 uvádí odvolací správní orgán, že otázkou souladu záměru s vydanou územně plánovací dokumentací se již zabýval výše, u vyjádření k odvolání odvolatele 1.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Středočeská údržba komunikací s.r.o., SKS Invest s.r.o., Město Buštěhrad, Buštěhradský pelíšek rodinné centrum, Statutární město Kladno, Městský podnik služeb Kladno, První železárenská společnost Kladno, s.r.o., REAL ECO TECHNIK, ST.STAKON a.s., Lesy České republiky, s.p., Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Středočeská energetika s.r.o., Pavel Sedlák, Advanced World Transport a.s., Alpiq Generation (CZ) s.r.o., Povodí Vltavy, státní podnik, RWE Distribuční služby, s.r.o., Telefonica Czech Republic, a.s., Mopos Communications, a.s., občanské sdružení Za životní prostředí Stehelčevsi.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán nezjistil žádné zásadní závady v postupu prvoinstančního orgánu v řízení ani v napadeném rozhodnutí rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Michaela Pavlátová
odborný referent
otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: Sejmuto dne

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

JUDr. František Hrudka, IDDS: kpahgce, místo podnikání: Vodičkova č.p. 30, Nové Město, 110 00 Praha 1
Město Buštěhrad, IDDS: pmdbg47, sídlo: Hřebečská č.p. 660, 273 43 Buštěhrad

účastníci územního řízení uvedení v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou

Dále se doručuje **k vyvěšení a s žádostí o sdělení data vyvěšení a sejmutí:**

Magistrát města Kladna, IDDS: dyubpcm

Městský úřad Buštěhrad, IDDS: pmdbg47

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kanceláře ředitele

ostatní

Magistrát města Kladna, odbor výstavby, náměstí starosty Pavla 44, 272 01 Kladno (oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí a zapůjčený spis budou zaslány stavebnímu úřadu následně)